

רבנו הקדוש הוא מצחק מכל העולם, הוא כבר כבש וכובש כל העולם בדבור אחד, בדבור אחד הוא כובש כל העולם ואומר להם: "גיוואלד, אל תתיאשו, אין שום יאוש בעולם כלל", כבר כבש כל העולם!

אם היו שומעים את רבנו היה כבר כל העולם מתקן, לא להתיאש ולא לפול, רק להתגבר, "אין שום יאוש בעולם כלל, לא יכלמו לנצח כל החוסים בד", מה אתה חושב, אני יודע יותר מכם, "אין שום יאוש בעולם כלל". הוא יכבוש אותנו ואת כל אשר לנו ממוות לחיים. אבל בלחש, הוא נכנס לכל העולם ומודיע להם: "גיוואלד, זייט אייך ניט מיאש, קיין יאוש איז גאחר ניט פאר האנדק". מדוע אין שום יאוש בעולם כלל? כי אני ישני בעולם, ויש מי שצועק אין שום יאוש בעולם כלל... אוי, אוי, רבי ישראל קרדונר היה נוהג לצעק "גיוואלד... גיוואלד.. " בכח הזה רבי ישראל עבד השם עבודה כזה, אמונה כזה, אמת כזה.. שהוא לקח מרבנו הקדוש, דרשה גישאנק.

הבעטלירס, הבעטלירס, הבעטלירס (מתוך 'ספורי מעשיות משנים קדמוניות'), הילדים, החתן והכלה, הם היו כבר מפרסמים אצל כל הבעטלירס, וכלם ידעו מהם שאלו הם הבנים שנאבדו ביער. היה להם חתונה מהסעודה של יום ההולדת של המלך, הם לקחו כל מה שנשאר מהסעודה ועשו חפה ועשו החתונה. הילדים אמרו: "איפה הבעטליר העגור, אם היה כאן הבעטליר העגור, הו... היה שמח מאד. זה חתונה, צריכים להיות שמח מאד. אם הוא היה פה - היה שמח מאד!"

אז הוא אמר: "אני פה, אני באתי על החתונה שלכם, אני באתי על החתונה שלכם, אני פה!" הבעטלירס הם נתנו מתנות לחתן ולכלה - לשניהם, דרשה גישאנק. והילדים היה להם כל טוב, כל טוב. מה זה דרשה גישאנק? "אין שום יאוש בעולם כלל!"

לא ידעו ולא יודעים מה זה רבנו, אתם יודעים? אני נַחַן נַחַמן נַחַמן מאומן. אתם יודעים מי אני? אני הרבי שלכם, של כל ישראל! אני צעקתי ואני צועק: "אין שום יאוש בעולם כלל..." (ההמשך ביאור)

עצות ותפילות

(חג הפסח) אמירת ההגדה בליל הסדר של פסח מסגלת לתקון הברית. (לקוטי מוהר"ן ס"י כ, י.) על כן צריך לומר את ההגדה בקול חזק ובהתעוררות רבה. כי אמירת ההגדה בקול חזק מעוררת את הדעת, ועל ידי זה זוכים להתגלות הדעת. הינו להבין בדעת זו את שצריך להבין באמת. וכשזוכים לדעת אמתי, הוא עקר הגאולה. כי גלות מצרים נגרם על ידי פגם הברית, ועל ידי פגם הברית נפגמת הדעת רחמנא לצלן. אבל על ידי ספור הנסים והנפלאות של יציאת מצרים, זוכים לתקון הברית, תקון הדעת, וזה עקר הגאולה. גם על ידי שתית מצות ארבע כוסות יין בפסח, זוכים לתקון הדעת, תקון הברית. מסעיף זה יכולים ללמד כמה צריך להזהר בכל מנהג קדוש מן

המנהגים המבארים בשלחן ערוך, בהנהגת סדר פסח. כי על ידי כל מנהג ומנהג הנהוג בליל הסדר, זוכים לתקון מיוחד, ובפרט לתקון הברית, שזה כלל כל התקונים כמבאר בלקוטי מוהר"ן חלק א' סימן כ"ט (עצות המבוארות - פסח, ג').

בימי הפסח צריך להתפלל בקול אדיר וחזק, כי התפלה בזעקה מסגלת לתקון הברית. כשם שאמירת ההגדה בקול גדול מסגלת לתקון הברית, כמבאר בלקוטי הלכות (עצות המבוארות - פסח, ד').

... ותהיה בעזרנו, שנוכה לקבל עלינו קדשת חג הפסח בקדשה נוראה ועצומה ובשמחה וחזקה גדולה. ונוכה לקים מצות ארבע כוסות של יין של פסח בשלמות הראוי, בקדשה ובטהרה גדולה. ותפתח לנו אור הדעת, ותשפיע עלינו אור קדשת המוחין העליונים, שנוכה שיהיו נמשכין עלינו בפסח כל המוחין הקדושים, מוחין דגדלות ומוחין דקטנות.

ונוכה לסדר הסדר של פסח בקדשה גדולה כראוי, ותעזרנו לומר ההגדה בקול רם, בכוונה גדולה ונוראה, ובשמחה וחדוה רבה ועצומה, ובהתעוררות גדול ובהתלהבות נמרץ, בקדשה ובטהרה גדולה, עד שהקול יעורר הכוונה, עד שאזכה

על-ידי זה לתקון הברית ולתקון הדעת בשלמות באמת, עד שאזכה לבא לחדושי תורה אמתיים, ואזכה להמשיך תמיד דבורים חמים כנחלי אש על-ידי תפלה ותחנונים. ותזכני להתפלל אלך בהתקשרות נשמות ישראל, שתהיה תפלתנו תפלת רבים ולא תמאס את תפלתנו כמו שכתוב, הן אל כביר ולא ימאס. ויתוסף ויתגדל למעלה תוספות קדשה רבה ועצומה על-ידי תפלתנו, ועל-ידי-זה נזכה להמשיך באורי התורה מלב העליון אשר שם כתובים כל באורי התורה (לקוטי תפילות א' - תפילה כ').

מכתב

(ספר אבי הנחל - חלק ב - מכתב מג) לכבוד איש בריתי לבי ובשרי, השואב רוח חכמה היוצא ממוח הפלא הגדול והנורא של הצדיק החכם האמת בחר מבחירי צדיקאי אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, המבער ומבטל השקר ורוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות המתגברים להחריב את העולם חס ושלוש. יסיר ה' ממך כל מיני חלי ויגון ואנחה, ויהפך היגון ואנחה לשמחה, ויתן לך החיים ארכים חיים טובים שברכו בעטלירס את הזוג הקדוש, ובימך תושע יהודא וירושלים. עיקר החיות הוא החכמה כמו שכתוב "החכמה תחיה" וכו', וחיות דקדשה בחינת חיות אדם הוא בחינת חכמות התורה, וחיות בהמות וכו' הם מבחינת חכמת הטבע.

חכמות חיצוניות כנגד חכמת התורה הם בחינת בהמה כנגד אדם, ועל-כן ישראל הדבוקים בתורה קרויין אדם אבל אמות העולם שעוסקין בחכמות חיצוניות שהוא חכמת הטבע הם קרויין בהמה. כל החיות ובהמות ועופות וכיוצא, שאין להם דעת אדם, כולם הם בבחינת חכמת הטבע שהוא בחינת בהמיות כסילות. כי גדר האדם הוא הדעת שהוא התורה, כי רק חכמת התורה היא חכמה ודעת אמתי וכל שאר החכמות חיצוניות של חכמי הטבע כולם הם כסילות גמור בחינת בהמיות כנגד חכמות התורה.

צריכים להכניע רוח הבהמיות שהוא בחינת חכמת הטבע, שהוא בחינת כסילות בחינת בהמה שאין לה דעת כנגד חכמת התורה שהוא עיקר החכמה האמתית שהוא בחינת אדם.

צריך האדם לזהר מאד שלא יעשה מעשה בהמה חס ושלוש, כי הדעת שהוא גדר האדם הוא בהפך ממש מכל התאוות וכו' שהם בחינת כסילות ושטות ושגגון מעשה בהמה ממש. וכשזוכה על-ידי הדעת לגרש התאוות ומדות רעות הבהמיות אזי נתחזק ונתרומם שכלו, וכפי הכנעת התאוות הבהמיות כן נתרומם שכלו. ואזי, כשמיגע אל השכל, אז צריך הוא לידע האמת שעדיין הוא רחוק מחכמה, בבחינת "אמרתי אחכמה והיא רחוקה ממני", כי עיקר החכמה שישכיל שרחוק ממנו החכמה, ואז צריך דיקא לעשות עצמו כבהמה וכאלו אין בו שום דעת כלל כמבאר על פסוק "אשר נתן אליכם חכמה בהמה" (בפרשת ויקהל) שהוא חכמה גדולה לעשות עצמו כבהמה. כי אי אפשר לקבל ולהמשיך בשלמות הדעת והמוחין האמתיים כי אם על-ידי צמצום המח שזה בחינת שמישים עצמו כבהמה, שמצמצם דעתו כאלו אינו יודע כלל, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל "אין התורה מתקימת אלא במי שמישים עצמו כאינו יודע", ואז על-ידי זה דיקא זוכה לקבל את השכל והמח בהדרגה ובמדה. וגם כשמקבל איזה שכל ודעת צריך לידע בכל פעם שעדיין אינו יודע כלל, ועל-ידי זה זוכה לקבל מוח ודעת חדש בכל פעם.

כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו ז"ל עולים עד אין סוף ויורדים עד אין תכלית ויותר מזה. עוד נזכה לידע לעתיד בעת שאמת מארץ תצמח ותתגלה האמת לכל העולם. חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח בכחו של זקן דקדשה, זקן שבזקנים, כי הוא הולך לפנינו בכל עת לנצח בזה ובבא. חיים ארכים וברכה וכל טוב.

ישראל דב אודעסר

רבנו של עולם, אבי אבי, חמדת לבבי חיותי ותענוגי הנצחי, כל מיני קינות וכל מיני בכיות וזעקות גדולות ומרות לא יספיקו כלל לחטא ועברה אחת שהוא מר ומרור לנפש הישראלי אפילו יותר מכל מיני הרג ומות ומכל מיני גיהנם שבעולם.

בקשו נא את העלוין שלכם בכחובת SHABAT.BRESLEV@gmail.com